Ч. 274 (12.640). Львів. середа 10. грудня 1930. Oплата почтова уплачена готівкою. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10. II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол. Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей. Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Вимога хвилі.

Львів, 8. грудня 1930.

Кожний нарід має свої завдання і свої цілі, які виконує протягом якогось часу. Так і ми, українці, маємо свої завдання і свою мету, до якої прямуємо серед більших чи менших труднощів і перешкод. Наші змагання, як і змагання кожного іншого народу, є вислідом цілого нашого минулого життя, вислідом нашого зросту й поступу, нашої зрілости і свідомости свого власного національного „я“. Ось ще не так давно у нас було обмаль інтеліґентних сил і до свідомих, активних українців причислялися лише нечисленні одиниці або дрібні ґуртки. А нині ті часи вже далеко поза нами. Українська національна ідея зі стихійною просто силою заволоділа якнайширшими масами, опанувала їх на всіх без вімки просторах українських земель. Тепер ми маємо цілі кадри найріжнородніших фахівців, тепер ми маємо міліони людей, що звуть себе гордо українцями, не зважаючи на те, чи ця назва комусь подобається, чи ні.

Українська національна свідомість поширюється нестримно в усіх кругах нашого народу і того стихійного процесу ніхто не в силі спинити. І на Вел. Україні, і на українських землях у Польщі, і на Буковині та в Бесарабії, і на Закарпатті, і серед нашої заокеанської еміґрації — всюди йде жвавий процес орґанізації української нації. Всюди й на всіх ділянках національного життя йде велика праця. Між нами з року на рік, з дня на день, менше таких, які блукалиб у несвідомости чи зневірі, які не зналиб, „хто ми, чиїх батьків діти“...

Нема сумніву, що велику, коли не найважнішу, ролю в поширенні й поглибленні української нац. свідомости серед найширших мас народу відграє рідна ґазета і рідна книжка. Ґазета дає нам побіжні відомости й інформації з ріжних ділянок життя, книжка знайомить нас ближче й основніше з такою чи іншою галузю знання і є дороговказом, осторогою на майбутній час, „заповітом одного покоління другому“. Взагалі треба сказати, що друковане слово є могутнім чинником у розвитку кожного народу, бо воно в першу чергу формує його світогляд, воно виховує сірих людей, звичайних „зїдачів хліба“, на свідомих своїх завдань, активних громадян.

В нинішньому процесі орґанізації нашого народу нові обставини вимагають від кожного українця знання не тільки життя місцевого, життя одної закутини, але повного життя економічного, культурно-освітнього й політичного на всіх тих територіях, де живуть українці менше чи більше компактною масою. Це знання може нам дати нині тільки друковане слово, тільки українська книжка й ґазета.

На жаль, саме під цим оглядом у нас не все гаразд. Не хочемо тут повторювати того всього, що про цю справу писалося вже у нас при ріжних нагодах, не хочемо виступати наново з обвинуваченнями на адресу нашого громадянства. Але маємо нині хіба право звернути увагу широких кругів нашої читаючої публики на ту обставину, що багато наших видавництв найшлося у важкому положенні саме з вини своїх читачів. З ріжних сторін чуємо, що читачі й абоненти української преси не виконують своїх обовязків супроти свого орґану, що в останніх часах поважно зменшився попит за українською книжкою. Коли такий стан можна було й оправдати в попередніх місяцях, то нинішні дні повинні чейже заставити українське громадянство виконати свій обовязок, а зокрема направити всі свої занедбання супроти рідної ґазети і рідної книжки.

Чуємо нераз нарікання на українські видавництва, що вони, мовляв, такі і сякі, що вони не дорівнюють ніяк чужинецьким виданням того самого покрою. В тих наріканнях — нічого скривати — багато правди, але вину за такий стан поносять у першу черґу українські читачі. Якби наші люди почувалися до такого самого обовязку супроти рідного видавництва, як чужинці, якби вони любили й піддержували своє друковане слово так, як це роблять усюди на заході, то — нема сумніву — не малиб найменших причин до нарікань.

При кінці кілька слів до читачів нашого орґану, які хіба мусять нам признати, що ведемо нашу важку й повну відповідальности працю, особливо в останніх місяцях, з повним напруженням наших сил і наших нервів. Ми стараємося виконати наш обовязок супроти наших читачів у цих важких часах з найбільшою совісністю і по змозі наших найкращих сил. Хоч як ми стараємося уникнути твердого, цензорського олівця, який тяжить над нами наче меч Дамокля, наш орган підпав досі аж 34 конфіскатам, що принесли нам немало матеріяльних страт. Думаємо, що всі вірні читачі „Діла“ і всі наші численні прихильники візьмуть це під увагу і виконають також свій обовязок супроти свого орґану.

Годі мовчати.

З приводу переношення українського вчительства.

Під нинішню пору, коли всі культурні народи привязують найбільшу вагу до відповідного виховання свого молодого покоління і дбають за це, аби молодь побирала освіту в рідній мові та плекала рідну культуру при допомозі рідного учителя, — ми, українці, позбавлені цього права. Пішла широка филя проти учительства української народности, і то в цей мент, коли польський нарід і польське учительство святкують 25-ліття боротьби за польську школу і польського учителя з часів кураторів Апухтинів і ін. під російським пануванням на польських землях.

До нас доходять тепер щодня сумні вісти про масове перекидування українського учительства на чужі території, і то учительства, що визначувалося найкращими характерами, великою ревністю і працьовитістю, а навіть аполітичністю. Все це робиться на основі нібито закону, бо учительської прагматики — для *„добра школи“*. Цей закон у попередній соймовій каденції як слід освітлювали наші соймові посли, зокрема пос. Великанович, який у спеціяльному внеску домагався зновелізування цього закону. Що більше: навіть санаційний табор признавав, що того закону надуживано, але справа наслідком передчасного розвязання сойму не могла в нічому змінитися. Велику вину поносить тут дехто з польського вчительства в соймі (чи не пос. Смуліковський?), бо саме вчителі „Зньолзку“ грали на проволоку в цій справі і своє осягнули.

Нині повторяється 1924-ий рік, часи панування Ст. Ґрабського як міністра освіти. Тоді перекинено около 40 наших учительських сил на етнографічно польські території, а нині — протягом жовтня і листопала — по нашим інформаціям, вже перекинено 25 найінтеліґентніших українських учительських сил, головно зі станиславівського воєвідства.

Нижче подаємо деякі конкретні факти на доказ, що міністр освіти не мав основ користуватися § 58 учит. прагматики і що мабуть упав жертвою невірних інформацій та фальшивих внесків льокальних чинників. І так:

1) ТУРЧАНЩИНА. Перенесено п. *Анну Пруцову* до повіту Осьвенцім; її муж мусів лишитися в Завадці. Вона нічим не провинилася, а в громадянському житті майже не брала участи. — *Хаджай Володимир* перенесений з Волчого до бельського повіту і розлучений з жінкою. Хаджай був зразковим учителем, а ціла його „провина“ — як в допитах виявив інсп. Бережвіцький (відомий ендек і україножер) — була в тому, що місцеве парубоцтво не вписувалося до „Стшельца“ (поляків у селі нема ані 1 проц.!), а також ревно поборював пиянство, чим не міг бути вдоволений поляк коршмар і громадський писар в одній особі. — *Кузьмаківна Евгенія* перенесена до Познанщини. Вона хора і не анґажувалася в політичному житті, а в школі була одною з найкращих учительських сил. Мабуть було зле, що нарід до неї горнувся за її працю в школі. Не мала ніколи найменших доходжень. — *Ковальський Микола* в Либухорі, селі найдальшім в горах, поборював неграмотність і пиянство. Був працьовитим і поважним учителем. Перенесли його в краківську Кураторію.

2) ДОЛИНЩИНА. *Чолій Володимир* з Перегінська перенесений до повіту Кельце. Тепер він розлучений з жінкою, хорою на серце, а сам він хорий на нерви, жолудок, і є до того з воєнною протезою. Одинока мабуть провина його в тому, що був головою філії „Сільського Господаря“. — *Паньків Михайло* з Перегінська перенесений до Люблинщини. Інспектор Ковалішин докоряв йому, „же пшистав з особамі врого успособйонемі до паньства“; але як Паньків домагався слідства, то інспектор мовчав, а тепер його перенесли. — *Біловор Филимон* з Тростяниця перенесений до Пінчова (Келецьке), розлучений з жінкою. Не мав ніколи найменших замітів. — *Миговичева Іванна* з Перегінська перенесена до Люблинщини. Не мала проти себе ніяких замітів.

3) НАДВІРНЯНЩИНА. *Лилик Іван*, учитель 7-клясової школи в Надвірній, перенесений на село в Келецьке. Це один з найповажніших учителів. Був членом Повітової Шкільної Ради, мав усі учительські іспити і визначався небуденною інтеліґенцією та совісним виконуванням своїх обовязків. Цікаво булоб почути від п. міністра, які тут були мотиви „добра школи“. — *Моравецький Михайло* з Ланчина до повіту Скерневіце. Мав 29 літ служби та виховав там кілька поколінь, а нині показався „шкідливим“. Про його вдачу нехай свідчать отсі слова прощання, виголошені до розплаканої дітвори: „Більше вже не буду вас учити. Повних 17 літ учив я ваших батьків і матерей, ваших старших братів і сестер і вас основ правди й любови. Ненависть називав я поганою річю і нею ніколи не кермувався“. Мабуть чи не найбільшою його провиною було оснування зразкового діточого хору, якому в часі одного виступу сам староста виасиґнував 500 зол. допомоги (на одіж для дітвори). В школі належав до найкращих методиків. Від політичного життя стояв осторонь, бо — як сам каже — „Ми, учителі українці, ніяких провин не допускаємося; нам навіть не вільно знати, за що нас переносять...“ Перенесено п. Моравецького в стані недуги. (Тут слід зазначити, що з того повіту перенесено двох наших учителів на західні землі Польщі цього року з весною.

4) СТАНИСЛАВІВЩИНА. *Припхан Юрій* з Вриня перенесений до воєвідства варшавського в далеку сільську закутину. Лишив за місцю

…л. писар; Теодор Танасійчук, студ. мед. вет., без функції. Почесним головою вибрано вже втретє д-ра Володимира Виноградника за його великі заслуги для т-ва „Буковина".

Новий виділ „Руської Бесіди" в Чернівцях.

На загальних зборах „Руської Бесіди" в Чернівцях вибрано новий виділ у такому складі: голова — д-р Лев Когут, заст. голови — Василь Руснак, писар — Евген Оленчук, касієр — Осип Кривонос, контрольор — Іполит Омельський, редактор видавництв — проф. Т. Бринзан, економ — Осип Термена, бібліотекар — …гдан Сірецький, виділові: д-р Василь Дутчак …м. Безбородько.

…пильнуйте громадських бюджетів!

В місяці грудні громадські уряди укладають …джетові преліминарі громад, а від 15—30 гру… …ирення громадські ради мають їх затвердити. Спра… …ерішня громадських бюджетів є для нас незвичайно …тежажна, а вже в минулому році багато наших …ого громад переконалося, скільки добра можна зро… …цербити громаді і народній справі, коли допильну… …ати уложення громадських бюджетів. Громад… …ські самоуправи забирають і видають величезні …уми громадських грошей. В теперішній тяжкий …ас є в нашому інтересі і нашим святим обовяз… …ом подбати, щоби не обтяжувано наших громад …адмірними тягарами, а з другого боку, щоби …ші гроші йшли з громадських бюджетів на ко… …ні громадські і народні цілі.

… нашим громадян, а зокрема у наших гро… …их радних, є добра воля, щоби громад… …юджети були якнайкорисніші для громад …ду, але цього мало. Ще треба знати, як це …и. Щоби повчити про це наше громадян… кооператива „Національне Обєднання" ви… в минулому році книжку пос. В. Целевича …адська Самоуправа". Коли хто з тих, що … до діла з громадськими бюджетами або …уть тут бути корисними для громад, не має … книжки, нехай негайно купить собі її в пер… …й-ліпшій українській книгарні, або замовить у …операторі „Національне Обєднання", Львів, …ка 1. а, П. пов.

…торюємо, що справа громадських бю… …для нас незвичайно важна і ми обовяза… …льнувати її саме тепер, коли громадські … укладаються і затверджуються по гро… мадах. Не занедбуймо цеї справи, бо тут іде про величезні суми громадського гроша, за який тепер так тяжко!

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Два українські посли на волі.

В пятницю 5. ц. м. випущено на волю з бережанської тюрми посла **Олексу Яворського,** що сидів у слідстві 6 тижнів, а в неділю 7. ц. м. посла **Степана Кузика,** який сидів у слідстві майже три місяці.

Одночасно слід подати, що проти посла Ол. Яворського відбулася ще 22. жовтня ц. р. розправа в Підгайцях за проступок з §§ 312 і 314 к. з. Тоді посла Ол. Яворського засуджено на два місяці строгого арешту, а хоч він не був досі караний, то кари йому не завішено. Судля мотивував цей присуд тим, що, мовляв, „з розправи, як із ноторичної діяльности обвинуваченого **як посла** суд набрав переконання, що обвинувачений в будучности не поправиться", а тому на умовний присуд не заслуговує.

Справа 6. послів.

Пишуть нам з Чорткова:

Слідчий судля в Чорткові постановою з дня 5. ц. м., виданою після інтервенції д-ра Вол. Електровича, рішив остаточно випустити увязнених у слідчій вязниці 6. послів о. пралата **Леонтія Куницького,** за кавцією 3000 зол. й **Івана Заваликута** за кавцією 2000 зол., а сенатора **Василя Бараника** і **Миколу Кузьмина** без кавції. О. Куницький, п. Заваликут і п. Бараник перебувають у слідчій вязниці в Чорткові, а п. Микола Кузьмин в Тернополі. Проти тої постанови слідчого судді зголосив тут. прокуратор відклик, який буде розглядати тут. трибунал щойно в слідуючім тижні, правдоподібно в понеділок або вівторок.

Закінчення процесу в Москві.

Як відомо, процес „промислової партії" в Москві закінчився засудженням 5 інжинірів на кару смерти. В Москві переконані, що засуджених не розстріляють. Після прочитання присуду інжинір Рамзін, засуджений на смерть, виголосив промову такого змісту:

„В останніх 3 роках я був найгіршим ворогом радянської влади і якщо ця влада засудила мене на смерть, то це сталось справедливо. Яж боровся проти комуністів усіми силами й способами. Я був глибоко і твердо переконаний, що політика радянської влади є зла і хитка, тому був її ворогом, але тепер я бачу виразно, що в сучасности є лише два шляхи розвитку людства: один через Москву і Кремль до соціялізму, а другий через Париж до капіталізму, бо Париж є пекельною кухнею, де вариться ворожа для большовизму робота, де готовиться імперіялізм і мілітаризм. Тепер бачу, що хоч ми боролись всіми силами проти комунізму, то комунізм іде ґіґантськими кроками до успіху, а цей рік приніс пятилітці великі здобутки. Мене засудили на смерть, але я не протестую, бо свідомий того, що я маю на сумлінню стільки гріхів проти пролетаріяту, що з таким тягарем на сумлінню я і так не міг би жити. Ліпша смерть, як таке життя. Але як мене влада помилує, то я клянусь, що дальше своє життя і сили віддам пролетаріятові і буду вірним горожанином СРСР та будівничим соціялізму".

Очевидно, що вся ця промова подиктована ДПУ для компромітування „контрреволюціонерів" і для аґітації, так як і в харківськім процесі.

—o—

Виборчі висліди до сойму.

ДОЛИНЩИНА.

Громада:	11	1	7	14	22
Долина ч. 14	189	603	216	14	3
Долина ч. 16	565	309	170	56	2
Грабів	406	58	—	4	—
Ілемня	3·6	87	—	2	—
Яворів	180	80	3	7	—
Якубів	166	145	—	4	—
Княжолука	332	328	8	—	—
Лолин	193	79	—	—	15
Лопянка	160	400	—	7	—
Максимівка	118	59	1	—	[illegible]
Мізунь	1090	200	—	—	—
Надіїв	635	90	8	—	—
Няґрин	126	111	—	—	—
Новоселиця	301	85	50	24	54
Новошин	393	19	—	—	—
Пациків з Вигодою	196	216	—	—	—
Раків	667	44	21	—	—
Рахиня	260	175	30	5	—
Слобода Долинська	20	243	—	—	—
Суходіл	306	53	—	—	—
Тростянець	448	48	—	—	—
Туря Мала	86	61	2	—	—
Велдіж	460	350	12	149	—

Висліду виборів з громад: Белеїв, Вишків, Долина ч. 15, Дебелівка, Ґофнунґсав, Кальна, Липовиця, Людвиківка, Солуків, Сенечів, Те-

---

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 10. ГРУДНЯ 1930.

…ІХ. РУДНИЦЬКИЙ

З НАШИХ ВИДАВНИЦТВ.

„НОВІ ШЛЯХИ".

II. Домашніми силами.

Як із кожною нашою організацією, що не …ує раніше людей: хто і що буде робити? так …лося від першої хвилини із „Новими Шляха… …и". Програма була за широка: гуртувати га… …лицьких письменників, знайомити з творчістю Радянської України та Европи... — що лишило… … із цих трьох часто, надто часто! розбіжних суперечних завдань? Кілька новелістичних …проб, кілька інтеліґентних вражінь із подорожі, … песи, дві-три статті з мистецтва та з соціо… …логії, кілька поезій...

Може це й досить, як на наші обставини і …оли брати ці речі зокрема. Перлу кинену до … …ки з водою можна виловити, але в потоці? …ний том „Нових Шляхів" є потоком води. …що записувати щомісяця 150 сторін, коли …на все цінне та розумне сказати на 30—40? …же одна із тих тайн організації, де спершу … …ють папір, а відтак ломлять собі голову, …його заповнити.

…Не маю ніякої охоти брати на себе ролю пе… …гога, що складає кількадесять зшитків один …одним і значить, які між ними перші та другі, …добрі, достаточні та лихі. Для авторів це не …майже ніколи значіння, видавці скажуть, … „із чужої парафії", а читачі „Нових Шля… …" затримали самі в своїх споминах те, що їм …ало найбільше до вподоби. „Нові Шляхи" …лять мене як наскрізь літературна спроба, …м так само, якби хтось із моїх товаришів …вся до атлетичних змагів, в яких беруть …ть сучасні европейські Геракли.

…Редактор Антін Крушельницький, для якого… …фільної ідвагн" маю повну пошану, пре… …буе обставити журнал у першу чергу тими, яких має під рукою: членами своєї рідні (чотири особи, не рахуючи псевдонімів). Син редактора, Іван, двигає на собі половину тягару, він семидільник: поет, критик, драматурґ, перекладчик, маляр, хроніст і те сьоме, чого в даний мент треба. Не можна йому заперечити поетичного хисту, може й малярського (нехай про це скажуть критики мистецтва) і багато-багато посидючости та доброї волі. Але від таланту, що шукає ще форми свого вислову, що змагається із словом, гикає на порозі кожної думки, від такої стадії до представницького передового автора грубого журналу таки трохи за далеко.

Великі поеми І. Крушельницького, що сямтам блиснуть дібраним висловом, вдатним образом, штудерною римою — ллються, як вода з водопроводу. І ні автор, ні редактор-батько не розуміють, що вода налита в велику ванну не є чистіша від води в склянці, а коли є й глибша — то не в цьому її вартість. Одним словом нині вже талант І. Крушельницького має ознаки часто безнадійної недуги: ґрафоманії, тому, що автор може (або мусить) писати багато і все те йде до друку на гарнім папері. Його „Розмови з Гофмансталем" пахнуть меґальоманією або містифікацією. Скільки літ мав тоді той молодець, коли слухав Гофмансталя? Чи справді те, що сказав йому Гофманстааль має щонебудь спільного із поглядами про творчість, висловленими Гофмансталем у його нарисі „Поет і наша доба".

Досить прочитати критичні оцінки І. Крушельницького про наших поетів, щоби переконатися, що він не має в цьому напрямку ніякого хисту; адже друкує футуропоези та декаденщину ріжних мазунів ні трохи не кращі від тих, на які кидає громи в своїх рецензіях.

Коли сам редактор журналу А. Крушельницький узяв на себе ролю кристалізування громадської ідеольогії — справа стоїть ще гірше. Можна йому признати все: і невтомну енерґію і темперамент суспільного діяча і талант педагога — але не саніатора нашого духового життя суспільно-політичними статтями. Ідея культурних взаємин із Радянською Україною, критика старої „буржуазної" психіки, завдяки якій гине чи мусить згинути зігнила Европа, основи нового світогляду, що мають нам розплющити очі на майбутні шляхи нашої нації — чи все це має щонебудь спільного із тими смішними атаками на ріжні гріхи нашого громадсько-політичного життя розмазані між Руською вулицею і Центральною Каварнею?

Світогляду не змінюється полемічними статтями. Симпатії для культурної праці на Радянській Україні родяться під впливом довершених творчих одиниць, що працюють у тамошніх преважких умовинах. Ми воліли би читати в „Нових Шляхах" передруки найкращих творів радянської літератури, нехай би і наскрізь партійної, ніж мляві реферати чи ґазетні статті.

Про культурний рух на Радянській Україні можна із „Нових Шляхів" довідатися мало; є там доривочні, випадкові огляди, здебільша начинені статистикою, реєстр фактів, щось, якби офіціяльні звідомлення без ніякої спроби синтези. Про нові твори, видавництва, журнали, наукові студії—майже нічого,—усе „з другої руки", якби писане людьми, що реферують про щось, чого самі не бачили і не зовсім добре знають.

А як стоїть справа з іншими культурами? — Щоби наближатися до джерел чужої культури, треба її в першій мірі знати. З культурою якої нації пробували нас „Нові Шляхи" досі запізнати? З російською? З німецькою? — не згадуючи вже інших... Ті випадкові імена, які надибуємо на сторінках цього журналу, вихоплені зовсім наосліп, не характеризують ані даної літератури, ані головних течій сучасного европейського письменства, ані самого журналу. Редактор „Н. Шляхів" А. Крушельницький та його найближчі співробітники стали посередниками між світами, між якими самі блукають як блудні в порі.

ресівка, Туря Велика, не пересилаємо з тої причини, що або наших мужів довіря до комісії в тих громадах не допущено, чи їх звідтам усунено або заарештовано, або вислід виборів підчас подорожі з районової комісії до Окружної Виборчої Комісії підпав такій метаморфозі, що тепер годі навіть у приближенні його подати.

ВИБОРИ ДО СЕНАТУ.

РАДЕХІВЩИНА.

	11	1	7	14	20
Радехів	469	806	6	49	—
Холоїв	660	309	—	4	
Стоянів	318	380	1	5	—
Витків Новий	161	463	1	81	—
Витків Старий	154	75	—	—	—
Сушно	178	119	—	—	—
Ордів	96	44	—	—	—
Нестаничі	198	80	—	—	18
Станин	107	79	—	—	—
Павлів	186	168	—	—	—
Дмитрів	344	167	59	2	—
Оглядів	336	70	2	—	—
Монастирок Огляд.	219	22	—	—	—
Опліцко	100	77	—	—	—
Нивиці	426	21	—	—	—
Туре	290	36	—	—	—
Хмільно	234	82	—	—	—
Кустин	89	68	—	—	—
Завидче	241	48	—	11	—
Руденко Ляцьке	42	56	—	—	—
Руденко Руське	17	66	—	—	—
Миколаїв	269	104	—	—	—
Барилів	134	120	—	14	—
Волиця Барилова	131	54	—	—	—
Куликів	92	32	—	—	—
Синьків	64	120	—	—	—
Немилів	222	101	3	—	—
Мукане	138	25	—	1	—
Середопільці	190	61	—	—	—
Пиратин	180	140	—	—	—
Тетевчиці	205	54	—	—	—
Сабанівка	36	46	—	—	—
Вілька Суш.	6	75	—	—	—
Полове	112	50	—	—	—
Разом	6644	4218	72	167	18

Є це висліди, оголошені предсідниками обводових комісій. Не маємо дотепер відомостей з комісій: **Лопатин, Топорів, Ганунин, Криве, Трійця, Столпин, Грициволя, Ляшків, Щуровичі, Сморжів, Батиїв, Стремільче, Увин, Тарнівка, Майдан Старий, Романівка Щуровицька, Романівка Стоянівська, Підмонастирка, Йосифова, Мирова і Гутиська Турянського.**

З цих комісій сподіємося найменше 3000 голосів на 11-ку.

Ревізії й арештування.

ГОРОДЕНЩИНА.

Дня 27. листопада ц. р. перевів місцевий постерунок основну ревізію в Повіт. Союзі Кооператив в **Городенці.** В ревізії брало участь 8 державних і 3 міських поліцаїв, у присутности команданта постерунку і комісаря. Ревізію роблено незвичайно основно — головно в канцелярії кожний клаптик паперу перейшов через руки. В магазині розпечатувано пуделка, розбивано пачки, отвирано мішки і т. ін., а навіть пивниця була докладно оглянена. Ревізія тривала від год 5.30 до 10. вночі. Заквестіоновано карту українських земель під Польщею (вид. РСУК), яка від кількох літ находилася в канц. Союзу, реферат „Коли кооперація є визволенням народу?“, квестіонарі та статистичні дані з ділянки сільського господарства. У службовиків переведено особисту ревізію аж до скарпиток включно, при чому арештовано інкасента Курилюка. Одночасно переведено ревізію в прив. помешканні інж. Білинського, б. кандидата на посла, якого рівнож арештовано.

В **Серафинцях** арештовано студ. консерв. Козаченка. — Всіх відставлено до Коломиї.

В **Раківці** арештовано чотирьох селян за збирання матеріялів до опротестування виборів. При соймових виборах не допущено там мужа довіря листи ч. 11 і не проголошено зовсім висліду виборів, але всеж таки між населення дісталася вістка, що листа ч. 11 не дістала ані одного голосу. Це незвичайно обурило загал виборців, які твердять, що готові під присягою ствердити, що голосували всі поголовно на листу ч. 11. Арештованих передержано 4 дні у вязниці в Незвиськах і відставлено їх до Городенки, звідки їх зараз випущено.

РУДЕЧЧИНА.

Андрія Чоловського-Ластовича, сина Михайла, 23 літ, з села **Чайковичі,** пов. Рудки, арештовано дня 27. листопада ц. р. У нього перевело ревізію двох поліцаїв і війт. Нічого не найшли і нічого не забрали. Арештованого перевезено до Львова, а потім до Явоорова. Підчас ревізії один поліцай запитав: „Може старшего?“, на що війт махнув рукою і сказав: „Най іде той“. Небавком потім була ще й друга ревізія. Забрали чеки з пренумерати газет і кілька карток скриптів матуриста (молодшого сина) та шкільне свідоцтво маленької дівчинки.

КРЕМЯНЕЧЧИНА.

З Кремянця повідомляють нас, що з кремянецької вязниці вже випущено всіх тих, що були арештовані у звязку з виборами, або в підозрінні у приналежности до УВО. У вязниці залишився лише б. пос. Семен Жук, який вже дістав акт обвинувачення.

ВИЙШЛИ НА ВОЛЮ.

Дня 27. листопада ц. р. вийшов на волю з вязниці в Коломиї гром. Жутаєвич зі Серафинець, пов. Городенка, враз з трьома своїми синами, арештованими при кінці вересня під замітом підпалу жидівської соломи в Серафинцях.

Дня 2. грудня ц. р. випущено на волю Сербинського (пересидів 9 тижнів), студ. Хомового, Хамова, Рибчука і Ґавдуника (по 6-тижневім слідчім арешті), арештованих під замітом писання до городенської поліції анонімів.

Крім того вийшло ще на волю чотирьох селян зі Серафинець, між ними й голова чит. „Просвіти“ Лучицький та О. Рибіцький, абс. ґімназії з Незвиськ.

Лавреат мирної нагороди Нобля.

Архиепископ Седербльом.

Появилися короткі звістки про те, що цьогорічну мирову нагороду Нобля дістав архиепископ з Упсалі Седербльом. Це прізвище не каже широкому загалові читачів европейсько-американської преси нічого. Вже при останній премії, яку розділили між міністрів закордонних справ Чемберлена, Бріяна та Штреземана зацікавлення до такої почести значно ослабло. Міністри великих держав можуть зробити більш як хтонебудь для всесвітнього миру, але коли цей мир тримається на таких підставах як нині, не можна мати для нього великої пошани.

Хто-ж такий Натан Седербльом? Це найчільніша постать у нинішній протестантській церкві, яку він сильно оживив своєю працею. У 28-ім р. життя в 1894. скінчивши свої богословські студії в Упсалі приїхав він до Парижа як пастор шведської кольонії моряків, що працювали в французьких пристанях. Тут почав він цікавитися студіями над „Зенд-Авестою“ і дістав диплъом доктора в Сорбоні за свою тезу „Майбутнє життя в маздеїзмі“.

У 1902 р. став професором теольоґії в університеті в Упсалі, а в 1912 р. проф. історії релігії в університеті в Ляйпціґу. У 1914 р. його призначили архиепископом в Упсалі себто головою офіціяльної шведської церкви. Арх. Седербльом зумів увійти в порозуміння з англіканською церквою і зєднати її в спільний союз. Він пробував обєднати всі християнські церкви і скликав підготовчу конференцію „невтральних“ до Успалі в 1917 р. перед загально-християнським конгресом, що відбувся в Стокгольмі у 1925 р., на який запрошено також представників католицької церкви як активного члена (католицька церква відмовилася взяти участь у цих нарадах і вислала лише своїх невтральних слухачів).

Седербльом був організатором цього діла. Він є автором численних творів, з яких найвизначніші „Поява і розвиток віри в Бога“, „Проблема релігії у католиків і протестантів“ (книжка про т. зв. модернізм), „Гумор і мелянхолія“, глибока аналіза вдачі Лютра, що викликали різкі протести між правовірними лютеранцями. Головною ідеєю Седербльома було підготовити мирну атмосферу між народами та ріжними церквами при помочі якнайтісніших їх взаємин.

Виставка аматорської фотографії.

У неділю в год. 5-ій попол. відчинили в салі „Академічного Дому“ при вул. Супінського „І-у Виставку Української Аматорської Фотографіки“ заходом Українського Фотографічного Т-ва у Львові, якого головою є д-р С. Дмоховський. Мала саля ледви помістила перших відвідувачів, а її стіни вкриті ґусто експонатами.

Чуємо зі здивуванням, що це перша цього роду спроба у нас. Із передмови до катальоґу виставки, довідуємося, що перші, які звернули увагу на ролю фотографії були стрільці У. Г. А., що заснували при пресовій кватирі окрему „секцію світливців“. Від одного кружка до другого, від товариства до товариства, довга була дорога аж до заснування першого нашого товариства фотографів-аматорів.

На цій першій виставці між 270 експонатами находимо вже першорядні мистецькі зразки, поруч звичайних несміливих спроб. Не маємо тут змоги входити в подрібну оцінку поодиноких зразків; може це краще зробить хтось із фахівців. Та навіть лаїк зверне увагу, що знимки О. Балицького стоять на першому місці.

Тисячі наших громадян, що з конечности або з приємности відвідують раз на рік професійного фотографа, можуть скористати з нагоди цієї першої нашої виставки і переконатися, що наші аматори вже перевищили професіоналів. Є на цій виставці також фотографії, які можна придбати і які можуть стати окрасою найгарнішої кімнати та обстановки.

Виставка тріває до 14-го ц. м.

Дух червоної армі[ї]

Риґа. А. Т. Е. У відділах чер[воної армії] на Україні було кілька випадків бун[ту]... менчузі вояки вийшли з касарень і пі[…] дом по вулицях із окликами проти [...] В Умані новобранці вбили комісаря [...] ку. В Києві викрито військову кон[...] ційну орґанізацію, яка приготовлюва[...] Командант воєнної округи Якір вид[...] розвязати кілька полків.

ОСТАННІ ВІСТИ

ВБИЛИ Б. МІН. ГРУЗІЇ.

Дня 7. грудня в Парижі вбито бувш. [міні]стра внутрішніх справ соціялістичного [уряду] Грузії Рамішвілі, коли він ішов на збор[и гру]зинів-еміґрантів. Убивник сказав, що [він] комуніст. Крім політичних мотивів убивства, мабуть, і особисті.

ПОМИЛУВАЛИ ЗАСУДЖЕНИХ НА СМ[ЕРТЬ]

Дня 8. грудня відбулося спеціяльне [засі]дання більшовицького найв. трибуналу в [спра]ві членів „промислової партії“. Мотиви п[рису]ду читали ок. 55 хвиль. Присуд засуджує н[а роз]стріл і конфіскату майна: Рамзіна, Каліні[кова], Ларічева, Черновського та Федотова. Трьо[х ін]ших обвинувачених, Купріянова, Оскіна та [Сит]на на 10 літ тюрми. Центральний викону[чий] комітет змінив Рамзінові, Черновському, [Ка]лінікові, Ларічеву та Федотову кару смерт[и] на 10 літ тюрми. Купріянові, Оскінові та Си[ті]нові зменшив кару з 10 на 8 літ тюрми.

У Москві закінчився 8. грудня пр[оцес ро]бітників фабрики „Вулькан“ у Ленінгр[аді, об]винувачених у деструктивности. Дво[х …] Станчика та Ґульдіна засудили на кару [смерти,] одного на 8 літ тюрми, кількох інших н[а менші] кари.

КРІЗА ФРАНЦУСЬКОГО УРЯДУ.

Барту зрікся місії створити кабінет. През. Думерґ поручив сен. Лявалеві місію створення кабінету. Тардіє обіцяв йому співпрацю. Ляваль почав переговори з Еріо, Даладіє та Шероном.

САМОГУБСТВО КОНСУЛЯ СРСР.

Римська преса помістила платний некрольоґ про смерть першого секретаря амбасади [і] консуля СРСР Евг. Левіна. Він помер в амбас[а]ді. Кажуть, що це було самогубство.

НАМАГАНЕ САМОВБИВСТВО Й УБИВСТВ[О]

24-літню Йос. Валюх болів зуб. Вона п[і]шла до Каси Хорих, та що це було лат. свя[то,] каса була замкнена. З болю кинулася під тра[м]вай при вул. Баторія. Моторовий трамвай зд[ер]жав і легко контужені Валюх відвезли до шп[и]талю, де їй вирвали зуб.

В Ульвівку (біля Щирця) невідомі люди за[]стрілили Івана Гаврилюка, коли він у своїм сад[і] закладав сільця на заяців. Говрилюк, поцілений кількома кулями в голову, згинув на місці.

НОВИНКИ

— **На дар „Просвіті“.** З нагоди 62-ліття істну[]вання і праці Т-ва „Просвіта“ висилаємо з н[и]нішнім числом нашого часопису складанки т[а]кож Товариства для облекшення висилки гром[а]дянами жертв на „дар Просвіті“, Роковини [ці] повинні стати для нас усіх хвилиною збірної [спіль]шої застанови й обнови по всіх наших чита[ль]нях, установах, родинах. В ці роковини дока[жім] ділом, що всі ми вірні кличам „Просвіти“, [що] всі йдемо разом з „Просвітою“ на зустріч „С[онце]ві золотому“. Допоможім нашими спіль[ними] зусиллями і жертвами розпалити в душах [...]мів іскру жажди знання, науки, допомо[...]

скорити кращий завтрішній день! Збираймо між собою і пересилаймо жертви на розбудову освітнього життя! Бо тільки спільним скріплюванням освітніх змагань засвідчимо нашу участь у цілости народнього життя.

— **Проситься всіх учителів і управителів середніх та вселюдних шкіл**, які в останніх місяцях були звільнені зі служби, завішені в урядуванні, перенесені в нечинний стан і емеритуру або перенесені „для добра школи" в іншу місцевість, подати в найкоротшому часі всі подрібні інформації з точними даними Українській Парляментарній Репрезентації на адресу: Варшава, Сойм, Український Клюб.

— **Загальні Збори „Достави"**. Пригадуємо, що завтра, в середу 10. грудня 1930 р., відбудуться у Львові в салі при вул. Домініканській ч. 11 Загальні Збори церковної кооперативи „Достава". Вони будуть замітні тим, що в цім році припадають 25-літні роковини оснування цеї установи. Можна надіятися, що на Зборах являться не тільки члени „Достави", але й заступники наших фінансових та інших економічних інституцій, які в перших починах тої установи причинилися багато до її піддержання і поширення. Там присутні дістануть перегляд дотеперішньої праці „Достави", там будуть намічені теж загальні й подрібні напрямні для дальшого розвитку церковної штуки і прикрас наших церков.

— **Особисті вісти**. В українськім університеті у Празі одержав ступінь доктора прав п. Гриць-ко Шевчик, адв. кандидат в Земуні. П. Шевчик до повороту з італійського полону живе від 1919 року в Югославії та дав себе пізнати статтями про українське питання, співпрацюючи в хорватській пресі („Обзор" і інші).

— **За дезерцію**. Владислав Дурка, вояк познанського полку стрільців не любив військової служби і здезертирував з полку та втік до Німеччини. Але згодом затужив за родиною і бажаючи відвідати її, переходив нелегально кордон, щоби відвідати родину. Польська сторожа його арештувала, а військовий суд у Познані засудив Дурка за дезерцію на 4 роки вязниці і втрату горожанських прав.

— **Колективізація**. В селі Шмолковинцях на Радянській Білорусі селянин Губарев, діставши наказ віддати весь свій маєток місцевій комуні, підпалив свою хату, з розпуки застрілив жінку і дітей та комісаря, а потім сам втопився в керниці. Кілька днів передтим він говорив сусідам, що волить умерти ніж жити в комуні, де селяни працюють на те, щоби з їхньої праці жили комуністи, а сами голодують і терплять насилля комісарів.

— **Дівчина з голубиним серцем**. У Вильні арештовано 16-літню дівчину Рахелю Берман, яка смертельно поранила свою матір і брата. Виявилось, що підчас сварки Рахеля схопила сокиру і вдарила нею по голові брата, а потім матір. Брат вилікується, а матері не вдається лікарям вдержати при житті.

— **Новий твір Ремарка**. У російськім і польськім перекладах появився новий твір Ремарка п. з. „Поворотна Дорога". Ремарк признається, що писав цю книжку не радо, тільки на просьбу видавців і що тому цей другий твір напевно слабший, як „На заході без змін". Рівночасно в німецькій пресі появився життепис голосного тепер письменника. Ремарк уродився 1898 року в Оснабріку у Вестфалії. Його батько був бідним інтролігатором і не маючи надії утримати сина на студіях в гімназії, післав його до учительської семинарії. Не скінчивши семинарії, Ремарк пішов добровольцем на війну і був три рази ранений. По війні був деякий час учителем і жив у глухій провінції на самоті та у хвилинах вільних від праці в школі, писав свій перший твір. Кількох видавців відкинули його „На заході без змін" і не хотіли видати цей твір, побоюючись, що втратять на цім творі, аж по двох роках один видавець згодився видати твір невідомого автора і заробив на нім міліони. Тепер видавці, що відкинули цей твір дуже жалують, що не хотіли пусити в світ твір Ремарка і боялись, що ніхто не купить книжки якогось там учителя. Досі в світі видано 4 міліони примірників цього твору, а його автор став богачем. Тепер Ремарк живе у Берліні (Фріденав) ситий золота і слави.

— **Також славний**. Кат Брумарський приїхав із Праги до чеського міста Знаїма, де мав повісити одного вбивника. Перед готелем, де замешкав кат, зібралась велика товпа жінок, де засили ката дати їм на памятку свій автограф. Брумарський виявив себе як джентельмен і дав 300 жінкам свої візитівки з власноручним підписом. Кат сказав у розмові з жінками, що від коли він обняв посаду ката, дістав аж 6000 любовних листів та подружих оферт і що жінос-то дуже ним інтересується.

— **Вже 86-ий уряд французької республики**. У звязку з упадком кабінету Тардіє, французька преса пригадує, що уряд, який тепер твориться, це вже 86 уряд за 60 літ республиканського устрою Франції. Від 1871 року до 1930 було 12 президентів французької республики.

— **Великі мряки над Парижем**. На днях Париж оповили такі мряки, що на вулицях можна було бачити тільки в промірі одного метра, а вечором прохожі спотикались один об другого. Вуличний рух був майже зовсім припинений, навіть автомобілі та трамваї деякий час спочивали. Також пасажирські літаки не відлітали зовсім.

— **Жіноча цікавість**. До Льондону приїхав відомий французький виконавець пісень та фільмовий артист, божок жіноцтва Маврикій Шевалє. Театр, де мав цей артист співати пісні, заповнився публикою по береги, а перед входом до театру товпилось може 2000 дівчат і дам, які не могли дістати білету і хотіли бачити своє божище бодай перед театром. Коли Шевалє надїхав автомобілем, жіноцтво залило всі входи до театру, приневолило поліціянтів зійти зі сходів і натовп був такий страшний, що дві гімназистки зімліли і їх відвезено до лічниці, а одну старшу даму стратовано ногами на смерть. Коли артист входив до театру, то жінки привитали його такими ентузіястичними і пискливими окликами, що Шевалє говорив потім жартом: „Від того крику мене болять уха і я готов оглухнути через своїх поклонниць".

— **Зле без розводу, але з розводом теж не добре**. Друкарський складач Ріман із Ляйпціга жив із своєю жінкою в незгоді і вкінці рішив узяти з нею розвід. Якийсь час вони жили окремо, але згодом Ріман відчув, що хоч його жінка сварлива, то всеж він таки любить її і що без неї йому ще важче жити як з нею. Він пішов до дому розведеної жінки і просив вернути до нього. Жінка відповіла, що не думає вертати до чоловіка, який щойно прогнав її від себе. Коли Ріман приходив до жінки кілька раз, це спритилось їй і вона вкінці просила його замкнути двері з другого боку. Огірчений чоловік стрілив до жінки, смертельно ранив її, а потім сам застрілився.

— **Як жив Штреземан**. У Ляйпцігу вийшла книжка Антоніни Валєнтін про життя і діяльність великого німецького державного мужа Штреземана. Авторка книжки малює Штреземана як людину надлюдської працездатности, людину, для якої не істнувало особисте життя, тільки життя для суспільности. Весь час він посвячував політичній праці, а родині тільки короткі хвилини спочинку, та і тоді він був опанований думками про дальшу працю, а навіть на перервах в театрі Штреземан полагоджував телефонічно ріжні громадські справи.

— **Мозок Леніна під мікроскопом**. „Н. В. Журналь" подає, що мозок Леніна вислано з Москви до Берліна для спеціяльних наукових мікроскопійних дослідів. Мозок розділено на 34000 частин. Професор д-р Фогт устапив, що мозок Леніна був більший як мозок пересічної людини і що його звої сильно розвинені, але звої, в яких льокалізуються здібности віри, мистецькі здібности і почування, зовсім заниділи і анормально нерозвинені.

— **Нові знахідки в Помпеях**. При копанні ровів здовж вулиці Абунданчія в Помпеях, викопано підземні келії, де найдено багато золотої і срібної монети із часів римського царства та республики, найдено там також золоті нараменники, жіночі прикраси, тарілки, ложки та багато цікавих виробів грецьких та римських мистців. Розкопками в Помпеях заопікувався професор Маюрі, директор інституту розкопок.

— **Справлення помилки**. Вчора поміщено в „Ділі" (ч. 273 з 9. грудня) статейку п. з. „Памяти Евгена Чикаленка", в якій зайшла прикра похибка, а саме подано невірно напис на пропамятній таблиці в честь пок. Чикаленка. Напис на цій таблиці звучить так: **„На вічну память великого громадянина, Евгена Чикаленка, основника цього дому — Українське Студентство. 7/XII. 1930"**.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК" і „МАРУСЕНЬКА": „ГАЙ-ТАНГ", тонфільма.

Молодий російський поручник закохується в китайській танцюристці та співачці Гай-Танг, що теж його кохає. Та на неї зверне увагу великий князь, якого адютантом є саме цей поручник. А що російські великі князі не можуть закохуватися так ідеально як їх адютанти і не люблять у любовних оправах вечинних жартів то... кіновий глядач догадується, що виходить із таких ситуацій.

Правда, догадується тільки в частині. Бо фільма зі сюжетом нераз уже використаним має хитро придумані ситуаційні ефекти. Глядачі, що не є захоплені чаром Анни Мей Вонґ, не розуміють цих двох мущин, що пропадають за нею. Інші знову зараховують на рахунок психольогії китайської дівчини найвизначніші людські почування. Важко при такій фільмі відповісти знайомим: який її рівень. Одна третина з неї складена на жертівнику тонової фільми, в якій треба балету і пісень. А все-ж є справжні аматори кіна, які кажуть, що вряди-годи приємно поглянути на обличча артистки іншої раси, яка передає внутрішні переживання зовсім інакшими засобами, ніж „наші" білі артистки. *м. р.*

Дописи.

СНЯТИН. *(Дещо про вибори в нашім повіті.)* В снятинському повіті не було ніякої явної української виборчої агітації. Не було кому агітувати (з кандидатів на послів показався перед самими виборами один Білинський) та й не було можна. Ми мали відомости, що всяка спроба устроїти виборче віче чи нараду буде здавлена. І так сталося 7-го листопада з нашою довірочною нарадою. Поліція при услузі провокаторів розігнала нараду. Тож всю виборчу роботу вели місцеві комітети тихцем перед чуйним оком поліції і своїх платних агентів. У тім-же часі бебісти вели широку, демагогічну агітацію: обіцювали, грозили, страшили, кого тільки вдалося. Інвалідів страшили відібранням інвалідської платні, службі, нижчим урядовцям, залізничникам грозили усуненням зі служби, учителям перенесенням на захід, людям в надграничних громадах (а в нашому повіті їх немало) заказом ходити вечорами по селі. Дідичі грозили службі усуненням зі служби, громадські власти переконували, що хто не за санацією, той є ворогом держави й Пілсудського і його чекає кара. Агітували за „санацією" всі: староство, повітовий виділ, поліція, надгранична сторожа, виборчі гієни, а між ними й два типи українського походження: Володимир Баран, абітурієнт, три роки тому платний агітатор сель-робський, а нині такий-же одинки, й Іван Москалик, прогнаний богослов, давнія унсовець а нині наганяч бебістів. Оті два типи опльовували гірше власне українське гніздо, як самі поляки. В тій-же атмосфері відбувалися й самі вибори до сойму. Вибори до сойму — можна сказати — були ще приличні: була сильна агітація, був натиск на виборців, були тут і там зловживання, але в порівнанні з виборами до сенату були ще легальні. Вибориж до сенату відбувалися під таким небувалим натиском у деяких виборчих округах, що виборці з розпуки, що їм діється кривда в їх правах, плакали. Нема сумніву, що й члени комісій, які у виборчій гарячці чинили всячину, нині того стидаються і тому не мають відваги людям в очі дивитися. А всеж таки наше громадянство держалося добре в значній більшости громад. Найкраще держалися виборці в громадах, де були відомі експедиції. Жінки живіше інтересувалися виборами й уперто обстоювали свої права, даючи нераз клясичні відповіди ріжним виборчим гієнам. Наш міщанський і селянський загал держався краще, ніж деякі інтелігенти, що, не зважаючи на свою незалежність, не брали участи у виборчій агітації, так, якби їх у місті чи в селі не було.

ЛІСКИ к. БЕЛЗА. *(Як у нас переводжено вибори).* У нас панував перед виборами і в часі виборів великий натиск на людей. Щоби налякати наших виборців та „заохотити" їх до голосування на одинку, жвятинська поліція заарештувала в суботу рано перед соймовими виборами чотирьох свідомих громадян: Гриця Сеницю, члена виборчої комісії, Микиту Зубка, крамаря кооперативи, Гната Дулябу, агента Т-ва „Дністер" і Михайла Демчука, касієра кооперативи та запроторила їх на постерунку в Жнятині до виходку. Вечором випустили їх, а Дулябу держали в темній, зимній пивниці разом з арештованими з інших сіл до понеділка. Команднат поліції прислав приказ, щоби визначити кватири для 200 жовнірів і коней. В часі виборів муж довіря одинки Шінкас Енде показався „героєм": видирав насильно жінкам-виборцям наші картки та впихав одинку. Наші виборці не залякалися, про що свідчить вислід виборів до сойму: наша листа дістала 257 голосів, одинка 67, на листу центроліву впало 22 гол. Уневажнено сорок кілька наших голосів, бо предсідник виборчої комісії Яновскі, управитель школи, завважав на наших картках якісь незначні плямки, а в двацять кількох ковертах знайшлися подвійні виборчі картки (11 і 1). (Виборчі комісарі, як потім показалося, впихали штудерно в куверти коверти картку одинки. — Перед сенатськими виборами приїхав до Лісок заступник сокальського старости з командантом поліції зі Жнятина та в присутности громадської зверхности і кількох радних почав довгу агітаційну промову, в якій лякав людей подвоєнням варти при панських стиртах і поліцейськими шиканами, коли не будуть голосувати на одинку. — „До варти — казав він — треба призначувати старших людей, нехай згине до рана при стирті!". Це його автентичні слова. Треба знати, що кожної ночі мусіло вісімнацять людей ходити вартувати коло стирт; деякі є віддалені три кільо-

метри від села, тому це вартування далося людям дуже в знаки. В часі голосування до сенату лісничий і один двірський поплечник вписали виборцям картки в сінях виборчого льокалю, а муж довіря одинки заглядав, на яку листу виборець голосує. Нашого мужа довіря Івана Медового казав командант, який був присутній в часі виборів у салі, арештувати і вже прийшли по нього два „стшельци", щоб його відвезти до Жидачева, одначе він утік та приховався в дні виборів. Деякі слабодухи цим залякалися і на нашу листу до сенату впало 162 гол., а одинка „здобула" 124. Комендант поліції не був усеж таки вдоволений з висліду виборів. Минувшої неділі ходили вже поліцаї за санітарними порядками та накладали на людей грошеві кари.

Виборець.

Листування Редакції.

Виконавчий Комітет представників українських еміграитських організацій в ЧСР.: Дотичної брошури ми не одержали в ніякій мові. В нинішній Вашій посилці, замість тих брошур, найшли ми якісь комуністичні поклики, спрямовані проти бльоку трьох українських партій.

☦ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Олександер Юрик, ювилят, парох у Дроговижі, помер дня 22. листопада ц. р. в 81-ім році життя в Дроговижі. Похорон відбувся 24. листопада. В. Й. П.!

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Д-р Модест Левицький: УКРАЇНСЬКА ЧИТАНКА, підручник на II. ступінь для дорослих, Рівне 1930. Наклад Союзу польського вчительства волинської округи. Стор. 120.

А. Козаченко: БІБЛІОГРАФІЧНА СТАТИСТИКА (спроба методольогії), Київ 1929. Вид. „Українська Книжкова Палата". Стор. 28.

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОГО ДРУКУ. Орган державної бібліографії УСРС., жовтень-грудень, Харків 1929. „Українська Книжкова Палата". Стор. 115.

КАТЕХИЗМ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНИКА. Часть II. Зложив Д. Державник. Перемишль-Львів. Наклад кооперативи „Дружина" у Львові, стор. 48.

Т. Г. Масарик: ЯК ПРАЦЮВАТИ, викладя з 1898 р, переклав Г. В. Омельченко. Видавництво „Чесько-Українська Книгарня". Прага 1930. Стор. 120.

ЖУРНАЛИ.

ЛІТЕРАТ.-НАУКОВИЙ ВІСТНИК. Львів 1930. Книжка XII. за грудень.

НОВА ХАТА. Львів, грудень, 1930. ч. 12.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ. Львів 1930. Вид. „Просвіти". Ч. 3, за грудень.

ЗИЗ, журнал гумору і сатири, Львів, 1. грудень 1930. Ч. 17.

ҐЛОБУС, двотижневий ілюстрований універсальний журнал, Київ, листопад 1930, ч. 21.

ВІЛЬНЕ КОЗАЦТВО. Прага 25. XI. 1930, ч. 69.

СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР, Львів 1. XII. 1930. Ч. 23.

Głos Gminy Wiejskiej. Warszawa, Nr. 22, 30. listopada 1930.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 8. XII. ц. р. масло пріма експортове солене 4·50 зол., масло пріма бльокове несолоне 4·50 зол., літра молока 0.34 сотиків, літра сметани 1·50 зол., копа яєць 11·00 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Вівторок, 9. грудня, година 7·30 веч. „Кордіян" Словацького.
Середа, 10. грудня, година 3 попол. „Кордіян", год. 7·30 веч. „Аїда".

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):
Вівторок, 9. грудня, година 7·30 веч. „Корневільські дзвони".
Середа, 10. грудня, година 7·30 веч. „Доротея Ангерман"

Малий Міський Театр:
Вівторок, 9. грудня, година 7·30 веч. „Перфуми моєї жінки".
Середа, 10. грудня, година 7·30 веч. „Перфуми моєї жінки".

Театр Новин (в салі кіна „Кольосей"):
Вівторок, 9. грудня, год. 7·30 веч. „Отцілуйся Амелією".
Середа, 10. грудня, „Тітка Карольця". Дешевий день.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Син білих гір" і додатки.
ГРАЖИНА: Звукова фільма: „Лицарі кохання".
ЛЕВ: Звукова фільма: Пропавший повітряний корабель".
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „Гаі Танг" (Анна Мей Вонг).
ОАЗА: „Княжна Маша". Російський хор і балалайкова орхестра.
ПАН: „Нібелюнги".
ПАЛЯС: Звукова фільма: „Велика Фоксова ревія" (Джанет Гейнор).
ПАСАЖ: „Країна безправя" і додатки.
ПРОМІНЬ: „Раз у житті". Рекорд Тома Мікса.
ФАТАМОРҐАНА: „Дівчина з пекла".
ХИМЕРА: „Чорт в шовках" (Іван Петрович).
СТИЛЕВЕ: Докінчення Швейка і „Біле пекло".
УПІХА: Таємний д-р Фу Манчу.

Програма радіо.

Вівторок 9. XII. 1930.

Варшава (1411,7) 17·45 Концерт. **Гельсінгфорс** (221,4) 17·25 Орхестра. **Льондон** (356,3) 15·30 Солісти. **Харків** (426) 16·00 Концерт. **Берлін** (419) 17·00 Музика в готелю. **Стокгольм** (435,8) 20·10 Музична Академія. **Рим** (441,2) 12·45 Легка музика. **Прага** (486,2) 16·30 Радіоорхестра. **Ослько** (493,4) 17·00 Концерт. **Віденъ** (516,3) 12·00 Капеля Сільвінга. **Будапешт** (550,5) 19·00 Спів. **Ленінград** (1000) 16·00 Пісні.

Середа 10. XII. 1930.

Варшава (1411,7) 16·20 Програма для дітей. **Гельсінгфорс** (221,4) 17·00 Радіоорхестра. **Льондон** (356,3) 13·00 Органи. **Берлін** (419) 18·30 Народні пісні. **Харків** (426) 16·00 Концерт. **Рим** (441,2) 12·45 Радіоквінтет. **Прага** (486,2) 19·30, „Весільна сорочка" Новака. **Віденъ** (516,3) 12·00 Капеля. **Будапешт** (550,5) 17·30 Циганська орхестра. **Ленінград** (1000) 19·00 Трансмісії з опер. **Париж** (1724,1) 21·00 Літературна авдиція.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Попис Елевів Вищого Муз. Інституту ім. М. Лисенка у Львові (скрипкова кляса проф. О. Москвичева) відбудеться в малій салі Т-ва в середу, дня 10. грудня 1930 р. Початок: год. 7·30 вечором. Вступ вільний. Програмка: 50 сот.

Подяка. Виділ філії „Просвіти" ім. Шевченка у Львові почуваеться до милого обовязку зложити отсею дорогою прилюдну подяку всім тим, що не відказалися виголосити освітній реферат в читальнях „Просвіти" і в споріднених з ними установах у Львові дня 7-го грудня з нагоди 62-ліття істнування „Просвіти". — **Виділ філії „Просвіти" ім. Шевченка.**

Кооп. Український Театр у Львові Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові. 881

Любачів Саля польської Читальні:
9 XII. „Медді".
10 XII. „Циганка Аза".
Театр у своему турне вступить на кілька вистав до Рави Руської, Сокаля, Кам'інки Струмилової і Львова.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів пл. Марійська ч. 5 — з провінції просимо репарації присилати почтою — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 437

ПОТРІБНА інтелігентна особа середнього віку (найрадше вдова по священику) до ведення кухні і домашнього господарства у священика. Платня по умові. Зголошення слати негайно до Адм. „Діла" для „Целебса". 1016 3-3

БРИЛЯНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Домбровскі-Розважевскі, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2. 888 4-?

ПАННА з провінції літ 28, урядничка, з браку знайомости пошукує цією дорогою товариша життя. Зголошення слати Адміністрація „Діла" під „Долини". 1029 3—3

ХЛОПЧИК 3½ року, гарний, здоровий, з доброї родини, до даровання. — Ласкаві зголошення до „Адміністрації" „Діла" під „Ромцьо". 2—3

МАГІСТЕР ПРАВ з річною адвокатською практикою обійме з днем 15. лютого 1931 р. місце концепієнта. — Поважні рекомендації. Листи до Адміністрації „Діла" під „лютий 1931". 1036 1-2

АДВОКАТСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ на провінції, що добре йде, враз з помешканням відступається. Зголошення до адм. „Діла" під „Канцелярія". 1030 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЮВИЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ
у честь Їх Ексц. Митр. Андрія гр. Шептицького
з нагоди 30-ліття Епископства,
відбудеться в Перемишлі дня 12. XII. 1930 р. в салі Народнього Дому в год. 8. вечором.
1039 1—1

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
Львів, Листопада 30.
1206 Пересвітлення рентґеном

2.600 зл. ПІЯНІНА НОВІ ЗАГРАНИЧНІ ФОРТЕПЯНИ уживані у великім виборі по ріжних цінах, на догідні сплати, поручає:
„Moniuszko" вул. Зіморовича, ч. 10.
995 3—8

Подяка.

Родина бл. п. Покійного Александра Юрика, пароха-ювилята в Дроговижі складає сердечну подяку всім Всечесним Отцям, що взяли ласкаво участь у сумнім похороннім обряді дня 24. листопада. Передовсім складає подяку Впр. О. Шамбелянові П. Шанковському, деканові николаївському, що не вважаючи на свій вік і підірване здоровля, явився на похорон. Особливішу подяку складає ціла родина Впр. о. В. Федусевичеві, віцедеканові та його дружині за щиросусідські почування, які завсіди виявляли для нашого бл. п. батька та цілої родини і за такі самі почування в часі недуги і смерти. Дякує родина довголітньому сусідові Впр. О. Ювилятові Н. Фільваркові, який був завсіди щирим сусідом у долі і недолі. Дякує Впр. О. Ювилятові Н. Сенишинові, що не пожалував труду і прибув на цей сумний обряд. Дякує Всч. О. Др. Яценкові за гарну проповідь в церкві. Дякує Впр. О. Ст. Яворському, О. Р. Волощакові, О. Т. Серантові, О. Вірчакові та О. Н. Кіндієві за надгробну прощу. Нашим своякам Всч. О. Ст. Івасикові та його дружині і Всч. О. д-р А. Іщакові, які приїхали віддати останню прислугу Несторові у своєму роді. Всім отим Отцям дякує родина не тільки за останню прислугу, але і за те, що всі Отці у відправі Св. Літургії помянули в молитвах нашого батька за його упокій. Вкінці дякує родина церковному брацтву, як також парохіянам, що на своїх плечах віднесли тлінні останки свого довголітнього пароха на місце вічного спочинку.

Дроговиже в грудні 1930 р.

Матильда Юрик, жінка. Сини: Константин з жінкою Теофілею та дітьми Марією, Теофілем, Оленою і Александром, О. Николай з жінкою Леопольдиною та дітьми Мирославою і Евгеном. О. Юліян з жінкою Ярославою та дітьми Оксаною і Львом. Доньки і зяті: Александра Андрасевич з донькою Марією. Стефанія і О. Василь Матвієйки з дітьми Марією і О. Василем Давидовичі, Іреною, Мироном, Василем, Надею і Богданною. Софія і о. Николай Стечишини з дітьми Ярославом, Романом і Мартою. Марія і О. Лютослав Кусі з дітьми Іреною і Богданом. — Брат Покійного о. д-р Стефан Юрик 1037

45-ті
Звичайні Загальні Збори Уповажнених
„Народньої Торговлі"

Краевого Союзу Споживчого, кооперативи з відповідальністю уділами у Львові, відбудуться в пятницю, дня 26. грудня 1930 р. в год. 10-ій зрана в салі Т-ва „Сокіл" у Львові при вул. Руській ч. 20. з ось яким порядком дня:

1) Відкриття Загальних Зборів Уповажнених (§ 93 стат.).
2 Верифікація протоколу 44-тих Загальних Зборів Членів з дня 26/XII. 1929 (§ 94 стат.).
3) Звіт з діяльности і білянс Народньої Торговлі за адм. рік 1929/30 та розділ чистого зиску (§ 96, уст. 1 і 5 стат.).
4) Звіт Головного Контрольного Комітету (§ 110 стат.) і його внесення на уділення абсолюторії Дирекції і Надзірній Раді за адм. рік 1929/30 (§ 112 стат.)
5) Доповняючий вибір членів Надзірної Ради і вибір їх заступників (§ 65, 66 і 96 стат.).
6) Вибір Головного Контрольного Комітету на адм. рік 1930/31 (§ 96 і 109 стат.).
7) Означення найвищої суми зобовязань, які Народна Торговля може затягнути (§ 96 уст. 11 стат.) і означення найвищої межі кредиту, який може Народна Торговля уділити одному членови (§ 96 уст. 12 стат.).
8) Означення висоти презенційної марки для членів Надзірної Ради і винагорода для членів Головного Контр. Комітету (§ 96 уст. 2 стат.).
9) Внесення членів (§ 92, уст. 2 стат.) і запити (§ 92 уст. 4 стат.).

Затверджені річні звідомлення, рахунки і білянс за адм. рік 1929/30 виложені є до перегляду ВП. Членам в домівці Народньої Торговлі у Львові, Ринок 36/I пов. в годинах урядових Центрального Бюра, себто від 8-ої рано до 14·30 попол. від першого дня після цього оповіщення аж до останнього дня перед Загальними Зборами (§ 89 і 142 статуту).

Загальні Збори Уповажнених осягають правосильний компльет, якщо на них явиться половина осіб, які входять у склад Загальних Зборів Уповажнених. Коли без огляду на цю пригадку не явиться до одної години після назначеного часу на Загальні Збори Уповажених, себто до год. 11-ої перед пол., достаточне число управнених до участи в них, кожне число присутних стане правосильним компльетом Загальних Зборів Уповажнених (§ 104 стат.)

УВАГА: Уповажнений тратить свій мандат, якщо не явиться на чергових Загальних Зборах Уповажнених і не оправдає своєї неприсутности (§ 101 статута).

Львів, дня 6. грудня 1930.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ
„Народньої Торговлі" Краевого Союзу Споживчого у Львові:
Д-р Степан Федак, в. р.
Президент.
Інж. Юліян Мудрак, в. р.
Секретар.

Ширіть наш часопис!

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.